

KNOWLEDGE MANAGEMENT IN THE DIGITAL ECONOMY

**Volodymyr Mishchenko, Doctor of Economic Sciences,
Professor**

*The Institute for Economics and Forecasting
of the National Academy of Sciences of Ukraine
Kyiv, Ukraine*

**Svitlana Naumenkova, Doctor of Economic Sciences,
Professor**

*Taras Shevchenko National University of Kyiv
Kyiv, Ukraine*

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-242-5-55>

DIGITALIZATION OF INFORMATION SUPPORT OF THE PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM

ПРОБЛЕМИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Під інформаційним забезпеченням органів державного управління розуміють комплекс об'єднаних у єдину загальнодержавну систему механізмів, методів, інструментів, технічних і технологічних засобів збирання, накопичення, зберігання, оброблення, аналізу, систематизації, агрегування, передачі інформаційних ресурсів з метою їх використання для прийняття управлінських рішень, а також виконання функцій щодо здійснення державного регулювання та контролю [1, с. 38; 2, с. 54; 3, с. 77].

Головною метою організації інформаційного забезпечення органів державного управління є отримання актуальної, достовірної, своєчасної, систематизованої, якісно обробленої та переданої через надійні канали зв'язку (ІК-системи), структурованої, цілісної, логічної, автентичної та відповідним чином агрегованої інформації з метою її використання для прийняття оперативних, короткострокових і довгострокових управлінських і регуляторних рішень в економіці,

соціальної та політичній сферах, а також для забезпечення життєдіяльності громадян [4, с. 187; 5, с. 31; 6, с. 17].

До проблем, що існують у системі інформаційного забезпечення органів державного управління, на наш погляд, варто віднести такі.

1. Недосконалість механізмів і низька ефективність управління інформаційними ресурсами (збір інформації, зберігання, розподіл, аналіз, агрегування, передача з використанням різноманітних каналів, розподіл між структурними підрозділами та працівниками органів управління тощо).

2. Недостатньо ефективна практична реалізація концепції «необхідного та достатнього обсягу» інформації для прийняття рішень у кризових ситуаціях [7, с. 47].

3. Необхідність якісного структурування інформації (за призначенням; сферою використання; рівнем повноважень і компетенції органів влади; властивостями; джерелами походження; рівнем оброблення та каналами передачі тощо).

4. Необхідність забезпечення високої якості інформації, яка залежить від джерел її походження, методів збирання, зберігання, оброблення, аналізу, каналів передачі та рівня кваліфікації фахівців, які працюють з інформацією та засобами її передачі.

5. Недосконалість механізмів і методів постійної підтримки інформації в актуальному стані; відсутність або низька якість системи комунікацій між різними структурними підрозділами та рівнями управління з приводу використання інформації [8, с. 26; 9, с. 425].

6. Недостатній рівень захисту інформації та інформаційно-технологічної бази (технічні засоби передачі та перетворення інформації, програмне забезпечення, інформаційно-комунікаційні системи).

7. Недостатній рівень кваліфікації фахівців, які працюють з інформаційними ресурсами та інформаційно-комунікаційними системами.

Головними напрямками вдосконалення та розвитку інформаційного забезпечення органів державного управління повинні бути.

1. Формування *єдиної інформаційно-технологічної системи* (єдиного інформаційного простору) управління інформацією, даними та інформаційними потоками з метою комплексного інформаційного забезпечення та посилення спроможності органів влади приймати обґрунтовані, оперативні та ефективні рішення, що передбачає:

– розроблення правил і принципів ефективного перетворення інформації в управлінські рішення відповідно до потреб органів державного управління;

– інтеграцію окремих напрямів роботи з інформацією в єдиний механізм шляхом використання сучасних інформаційно-комунікаційних систем і технологій;

– автоматизацію процесів збирання, накопичення, зберігання, оброблення, аналізу та передачі інформаційних повідомлень;

– об'єднання технічних засобів для цифрової та текстової інформації з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій;

– реалізацію комплексного підходу до оброблення та аналізу всіх видів інформації тощо [10, с. 87; 11, с. 71; 12, с. 15].

2. Підвищення рівня технічного та технологічного забезпечення з переважним використанням технічних засобів і програмного забезпечення вітчизняного виробництва та сучасних ІК-технологій, зокрема, великих даних, штучного інтелекту, машинного навчання, хмарних обчислень тощо.

3. Стандартизація та уніфікація управлінської інформації.

4. Розширення джерел надходження інформації за рахунок використання даних приватного сектору, результатів перевірок контролюючих органів, аудиторських висновків, звернень громадян, соціологічних опитувань, соціальних мереж тощо [13, с. 49].

5. Практична реалізація концепції «даних, які мають суспільний інтерес». Організація обов'язкового обміну даними приватного сектору з державними органами. Систематичне надання провайдерами та операторами телекомунікаційного зв'язку даних органам влади відповідно до визначеного переліку «даних, які мають суспільний інтерес» [14, с. 8].

6. Забезпечення адекватності (автентичності) передачі інформаційно-комунікаційними системами, відповідальними працівниками (управлінцями) та особами, які беруть участь у виробленні управлінських рішень, приймають рішення та виконують функції безпосереднього управління й виконання рішень шляхом підтримки єдності функціонування ІК-систем на різних рівнях управління та руху інформації.

7. Вирішення комплексу питань, пов'язаних з правами власності на інформаційні ресурси та використовувані дані.

8. Вирішення питань, пов'язаних з оплатою інформаційних ресурсів і даних, а також створення державно-приватних підприємств у сфері діяльності з даними та інформацією [15, с. 147; 16, с. 231].

9. Правовий захист джерел інформації, інформації та осіб, які мають повноваження на роботу з нею та засобами її передачі.

10. Забезпечення надійного технічного захисту інформації та ІК-систем, розроблення та запровадження механізмів протидії кіберзагрозам та управління кіберризиками.

11. Підвищення рівня кваліфікації, а також технічної та морально-психологічної підготовки управлінського персоналу.

Література:

1. Міщенко В. І. Механізми регулювання обміну даними. *Причорноморські економічні студії*. 2022. № 75. С. 37–45. DOI: <https://doi.org/10.32843/bses.75-6>.

2. Науменкова С. В., Міщенко В. І. Вдосконалення стратегічного управління цифровою трансформацією. *Economy digitalization in a pandemic condition: processes, strategies, technologies*. Riga, Latvia: “Baltija Publishing”, 2022. С. 52–57.

3. Міщенко В. І. Стратегічне управління процесами цифрової трансформації економіки. *Економіка України*. 2022. № 1. С. 67–81. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2022.01.067>.

4. Науменкова С. В., Міщенко В. І. Поняття системного ризику та підходи до визначення системно значущих банків. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2014. Т. 1. № 105. С. 185–189.

5. Науменкова С. В., Міщенко В. І. Проблеми вдосконалення управління державними корпоративними правами. *Економіка України*. 2002. № 5. С. 29–36.

6. Науменкова С., Міщенко С. Основні напрями координації грошово-кредитної та бюджетно-податкової політики. *Вісник НБУ*. 2012. № 5. С. 13–21.

7. Mishchenko S., Naumenkova S., Mishchenko V., Ivanov V., Lysenko R. Growing discoordination between monetary and fiscal policies in Ukraine. *Banks and Bank Systems*. 2019. Vol. 14. Is. 2. P. 40–49. DOI: [https://doi.org/10.21511/bbs.14\(2\).2019.04](https://doi.org/10.21511/bbs.14(2).2019.04).

8. Сомик А., Міщенко В. Монетарний трансмісійний механізм в Україні. *Вісник НБУ*. 2007. № 6. С. 24–27.

9. Міщенко В. І., Міщенко С. В. Удосконалення дії каналів трансмісійного механізму грошово-кредитної політики в Україні в умовах переходу до таргетування інфляції. *Актуальні проблеми економіки*. 2015. № 1. С. 421–428.

10. Льон І. М., Міщенко В. І. Роль монетарного регулювання у стимулюванні економічного розвитку. *Фінанси України*. 2017. № 4. С. 75–93.

11. Науменкова С. В., Міщенко В. І. Макропруденційні інструменти в механізмі забезпечення фінансової стабільності. *Фінанси України*. 2015. № 10. С. 53–76.

12. Петріна А., Міщенко В. Міжнародний досвід реструктуризації банківської системи за участі держави. *Вісник НБУ*. 2011. № 4. С. 12–17.

13. Міщенко С. В. Проблеми вдосконалення системи саморегулювання на фінансовому ринку. *Фінанси України*. 2009. № 9. С. 43–52.

14. Сомик А., Шумило І. Базові прозорі документи грошово-кредитної політики: європейський досвід і перспективи впровадження в Україні. *Вісник НБУ*. 2010. № 2. С. 3–9.

15. Науменкова С. В. Проектне фінансування: навчальний посібник. Київ : Знання України. 2022. 217 с.

16. Bukovinsky S. A. et al. *The Banking System of Ukraine: Towards European Integration*. Kyiv: National Bank of Ukraine, 2015. 496 p.